

پیام همبستگی چند تشکل کارگری ایران به تظاهرات اول ماه مه

اول ماه مه برای ما یادآور صدای انبوه کارگرانی است که کارفرما، پیمان کار، دولت و طبقه‌ی حاکم همواره صدای‌شان را خاموش کرده‌اند و مبارزات‌شان را سرکوب کرده‌اند؛ کارگرانی که در همه‌ی جهان به ارزان‌ترین انسان‌ها برای تسهیل استثمار تبدیل شده‌اند. ما به همه‌ی کارگران درود می‌فرستیم و خصوصا به کارگران مهاجر و پناهجویانی که از داشتن مدارک شناسایی و هویت رسمی و جایگاه شهروندی محرومند و در حاشیه‌ی شهرها و کمپ‌های پناهجویی و یا در مسیرهای پررنج مهاجرت، به آوارگی بی‌پایان محکوم شده‌اند.

اول ماه مه برای ما روز امیدبخشی است. امید ما ولی نه از جنس امیدواری کاذب سیاست‌مداران و کلان‌رسانه‌ها، بلکه برآمده از باور ما به مبارزاتی است که در سراسر جهان جریان دارند، که ما خود بخشی از این زنجیره‌ی مبارزه‌ایم. پس، امیدواری ما سرشار از روح مبارزه است و دعوتی است به گسترش و همبستگی مبارزات.

رفقا صدای ما را از جغرافیای ایران می‌شنوید؛ جایی که زنان، ملل تحت ستم و طبقه‌ی کارگر طی قیام انقلابی ژینا فضای جدیدی برای مبارزه علیه سرمایه‌داری مردسالار گشوده‌اند و با دلاوری و صفا نشدنی، خفقان نظام سیاسی پشیمان آن را به چالش کشیده‌اند. امید ما از این مبارزات هم سیراب می‌شود: از عزم و شور ستم‌دیدگانی که با وجود همه‌ی سرکوب‌ها بارها و بارها به خیابان آمدند، تا به جهانیان نشان دهند که اگرچه دیکتاتوری جمهوری اسلامی ایران پیکر ما را به بند کشیده، اما روح مبارزه‌ی ما اسپرشدنی نیست.

یک ویژگی مهم قیام اخیر در ایران عبور از جداسازی‌های تحمیلی ستم‌دیدگان بوده است. زنان، کارگران و ملل تحت‌ستم در ایران درد و رنج مشترک‌شان را محور اتحاد و نقطه‌ی عزیمت خود قرار دادند. تقسیم‌بندی انسان‌ها و امتیازدهی و تبعیض برحسب ملیت، رنگ پوست، زبان، جنسیت، گرایش جنسی و مذهب سنت دیرینه‌ی سرمایه‌داری است که در عصر نئولیبرالیسم رونق ویژه‌ای گرفته است. این سنت مسلط، مفاهیم «آزادی و رهایی» را چنان فردی و جزئی معرفی کرده که بتواند ما ستم‌دیدگان را به جمع‌های کوچک و پراکنده و رودرروی هم بدل سازد، تا امنیت سیستم مولد ستم‌ها تضمین گردد.

از آنجا که در نهایت طبقه‌ی کارگر آماج همه‌ی این ستم‌هاست و از آنجا که **گسترش بی‌ثبات‌کاری** و سلطه‌ی مناسبات نئولیبرالی بر محیط‌های کار، همراه با سازوکارهای سرکوب‌گری، مسیر اعتصابات کارگری در ایران را بسیار دشوار کرده‌اند، برای ما مبارزه در خیابان همواره شکل دیگری از مبارزه در کارخانه و محیط‌های کار و در امتداد آن بوده است. همین است که خصوصا در سال‌های اخیر مبارزه در این دو عرصه هیچ‌گاه از هم جدا نبوده‌اند و هیچ‌گاه متوقف نشده‌اند. گواه ما انبوه فعالین کارگر زندانی یا اخراج‌شده و نیز انبوه کارگران گمنامی است که در خیابان‌ها به خاک افتادند. چرا که آزادی و برابری و عدالت اجتماعی پیوندی ناگسستنی دارند.

ما گواهی می‌دهیم که همه‌ی سال‌ها و روزهای زندگی‌های پررنج و مبارزات سرکوب‌شده‌مان، «انقلاب» را برای ما به یک ضرورت تاریخی بدل کرده است. پس ما با درس‌آموزی از تجارب مبارزات جهانی طبقه‌ی

کارگر و مبارزات زنان و ستمدیدگان، راه پیروزی انقلاب‌مان را می‌جوئیم و بی‌گمان روزی آن را خواهیم یافت. ما از همه‌ی این تجارب آموخته‌ایم که بهره‌کشی و استثمار انسان و طبیعت، که بنیان سرمایه‌داری‌ست، ریشه‌ی تداوم همه‌ی ستم‌ها و رنج‌ها و بحران‌هاست؛ و اینکه غلبه بر این رنج و ستم فراگیر، نیازمند هم‌سویی و وحدت مبارزاتی ماست. و می‌دانیم که کلید پیروزی در این مبارزات، گسترش سازماندهی و پیوندهای جمعی ماست.

آری، ما همبستگی در مبارزه و خصوصا همبستگی مبارزاتی کارگران را ضرورت رهایی می‌دانیم. مشخصا در این مقطع حساس از فرآیند مبارزه در ایران، ما کنش همبستگی را نه در کلام ریاکارانه‌ی سیاستمداران و هیاهوی تحریف‌آمیز رسانه‌های جریان اصلی، بلکه در مبارزات رفقا و هم‌زنجیران‌مان در سراسر جهان علیه نظام سلطه و ستم و استثمار جستجو می‌کنیم. پس در همین فرصت به‌ویژه با کمیته‌های مردمی سودان در نبرد نابرابرشان علیه ژنرال‌ها و امپریالیست‌ها، و نیز با مبارزات کارگران تسلیم‌ناپذیر فرانسه اعلام همبستگی می‌کنیم.

در پایان با مسرت و امید خاطر نشان می‌کنیم که در همین روزهای اخیر، در ایران موج تازه‌ای از اعتصابات کارگران پروژه‌ای نفت و گاز و صنایع دیگر برپا شده که به‌سرعت در حال گسترش است؛ طوری که کارفرمایان از روی ترس و دستپاچگی چهارهزار نفر از کارگران اعتصاب‌کننده را اخراج کردند تا از گسترش این اعتصابات جلوگیری کنند. از آنجا که برخی از تشکلهای تنظیم‌کننده‌ی این پیام در برپایی این اعتصابات مشارکت دارند، گذاشتن امضا بر پای این پیام را مغایر حفظ امنیت رفقای‌مان تشخیص دادیم. ولی امروز شما به‌جای دیدن اسامی ما شاهد مارش اعتصابی هم‌زمان ما هستید. ... به امید پیروزی و رهایی!

زنده باد جنبش کارگری و همبستگی انترناسیونالیستی کارگران

زنده باد شوراهای مستقل کارگری

زنده باد جنبش زنان و مبارزات ستمدیدگان

۲۴ آوریل ۲۰۲۳